

Zbierka súdnych rozhodnutí

**Vec T-384/14
(uverejnenie výňatkov)**

**Talianska republika
proti
Európskej komisii**

„EPUZF — Záručná sekcia — EPZF a EPFRV — Výdavky vylúčené z financovania — Odvetvie hovädzieho dobytku a oviec — Paušálna finančná oprava — Jednorazová oprava — Články 48 a 69 nariadenia (ES) č. 1782/2003 — Zvláštne nároky — Povinnosť odôvodnenia“

Abstrakt – Rozsudok Všeobecného súdu (šiesta komora) z 12. mája 2016

Poľnohospodárstvo — Spoločná poľnohospodárska politika — Integrovaný systém spravovania a kontroly určitých schém poskytovania pomoci — Režim jednotnej platby — Výpočet referenčnej sumy — Zohľadnenie súm, ktoré boli vyplatené v rámci režimu zvláštnych platieb — Možnosť členských štátov použiť inú metódu výpočtu platobných nárokov — Vylúčenie

(Nariadenie Rady č. 1782/2003, článok 36 ods. 1, články 47 až 50, 95 a 96)

Pri zavedení jednotnej platby stanovil článok 48 nariadenia č. 1782/2003 spoločné pravidlá režimov priamej podpory pre poľnohospodárov v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky. Vzhľadom na doslovný výklad tohto článku a berúc do úvahy susedné ustanovenia, sa uvedené ustanovenie uplatňuje na poľnohospodára, ktorý získal platby, ktoré zakladajú platobné nároky podliehajúce zvláštnym podmienkam, tak ako sú uvedené v článku 47 uvedeného nariadenia, teda na poľnohospodára, ktorý nevlastnil počas referenčného obdobia žiadne hektáre v zmysle článku 43 rovnakého nariadenia na účely stanovenia nárokov na jednotnú platbu alebo ktorého výška nároku na hektár presahuje 5 000 eur. Tento poľnohospodár, ktorý buď nemá hektáre, alebo ich má, ale nárok na hektár v súvislosti s nimi presahuje 5 000 eur, má nárok a) na platbu rovnajúcu sa jeho základnej referenčnej čiastke zodpovedajúcej priamym platbám, ktoré získal počas trojročného priemerného obdobia a b) na platby pre každú splátku 5 000 eur alebo zlomok referenčnej čiastky, teda na zvláštne platby, ktoré získal počas trojročného priemerného obdobia.

Z toho vyplýva, že zvláštne platby sú pridelené referenčným čiastkam na hektár do výšky 5 000 eur a od tejto hranice predstavujú zvláštny ďalší platobný nárok. V tejto súvislosti článok 47 ods. 1 nariadenia č. 1782/2003 stanovuje, že čiastky, ktoré vymenúva, musia byť začlenené do referenčnej čiastky v súlade s podmienkami upravenými v článku 48 rovnakého nariadenia. Z článku 47 ods. 2 nariadenia č. 1782/2003 tiež vyplýva, že počínajúc rokom 2007 a odlišne od článkov 33, 43 a 44 rovnakého nariadenia sa do režimu jednotnej platby podľa podmienok stanovených v článkoch 48 až 50 zahrnú čiastky, ktoré pochádzajú z prémie pre mliečne výrobky a z dodatočných platieb stanovených v článkoch 95 a 96 uvedeného nariadenia. Relevantná právna úprava tak stanovuje zásadu kumulácie platieb získaných z rôznych titulov do jednotnej platby.

Okrem toho článok 48 nariadenia č. 1782/2003 nestanovuje nijakú alternatívnu metódu určenia zvláštnych platobných nárokov ani nijakú povinnosť ponechať platby vyplývajúce z rôznych nárokov oddelené. Keďže uvedené ustanovenie má záväznú povahu a členskému štátu nepriznáva nijakú mieru voľnej úvahy, tento členský štát nemôže tvrdiť, že jeho alternatívna metóda je rovnako účinná a spôsobilá zabrániť podvodom, či dokonca že je pre poľnohospodárov priaznivejšia.

(pozri body 89 – 91, 93)